

DOSIEDZENIE (1) *sb n*

A sg dosi(e)dz(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dotrwanie na danym miejscu do określonego momentu: ále y owízem ielzche fię drudzy [pijanice] z tego przechwaláią/ że fá mężni ná spełnienie y ná dośiedzenie áż do białego dnia. WerGośc 211.

Cf **DOSIEDZIEĆ**

LZ